

ipsum denique indolem totam egregiam, & nihil non principem virum addēcens. Quanti verò tum feci vestram vtriusque erga sacrarum literarum peritos, eosq; simul pios studium, iusto libro non dixero: cū cernerem vix alios vobis cōuiuas, nunc hos nunc illos nomine vestro accersitos. Illum autē D. Hammonium theologiae doctorem hoc dignissimū titulo quod tecum haberes inseparabilem vtriusque peritiae autorem, pro pietatis religionisq; tuae certissimo testimonio fuit. Ex illo tēpore persuasi mihi futurū te ecclesię Gallicanę columen quoddam insigne & fulcrum fortissimū: ac iam prōinde gratulabar ecclesię, cui episcopus tam compositus & absolutus prospexitus esset. Ex illis enim tam preclaris moribus quid fecus diuines? Ergo cū hæc cōuiua vester parum alioqui urbanus animo tractarem, non cogitabam de epistola, cupiebam tamen offerri mihi locum atq; occasiōnē olim instigandi addendiq; calcaria iam per se currenti. Adeo nolebam virtutibus illis raris quicquam decedere. Oblatus est tandem locus nō quārenti: quapropter animo meo satisfaciā apud te, Illustrissime Princeps in duabus. Priore, quod Heruæi doctissimi doctissimos cōmentarios, ē monasterio tuo (vt dixi) quæsitos tuo nomini pietatiq; tuae offero, ab omni huius tēporis iniuria, tua autoritate protegēdos: quibus legendis Pauli sententiam mentemq; (quā affectas, & ille multo clarissime exp̄r̄it) perdicas nullo negotio. Est enim is autor sermonis satis, nec nimium vulgaris, quem nec mundioris dictionis cupidi fastidiant, ni morosiores sint iusto, nec humiliores reiciant. Sin v̄sq; erit incultior, doctissima interpretatio, & abditorū expositiō per se haud inexpectēda tedium auferet. Dicam vno verbo omnia. Nihil est quod putem reprehēdendum in h̄c autore, pr̄ter immenſas diuitias. Non enim vno modo Pauli verba interpretatur, sed pluribus, sic tamen, vt cū primam deuoraueris explicationē, non sis abiturus priusquā sequentem perlegēris: v̄sq; adeo afficit lectorē, dum se percurrit. Sed has opes qui fastidiet, dignus profecto erit, cui (vt Salomon in prouerbii dixit) occurrat quasi viator egestas. Dices interim: Cūm cōmentarij sint Heruæi, cur adhuc libro manet inscriptione Anselmi, cuius non sunt? Cautum est piis lectoribus, qui haētenus pro Anselmi cōmentariis amplexati sunt: ne si nomen cito varietur coniectent esse imposturā. Putarent enim forte non ab Heruæo etiam, sed alio quopiam vulgariter eruditō consarcinatā explicationē, ac prōinde non digna religione lecitarent. Paulatim redibit nomen, dum nostra præfatione id fuerit inuulgatum, v̄susq; fuerit Heruæus Anselmo nihil indoctius dicere, nihil minus sanctum. Altero mihi satisfaciām, dum te obtestab̄, per sacra omnia, perq; generis tui claritudinē, vt is esse pergas, quē milii polli, itus sum: imo verò progrediare sacris moribus, dum ætate proueheris, quod (sat scio) facies, & si nemo moneat. Serua te semper ecclesiæ episcopū eum, quē ecclesia velit episcopū, & quē nolit nisi episcopū. Tu illius curam suscepisti, vide vt ne sis lps̄e Christi neglector. Te illa haētenus sibi præfectū lētatur, sperans per te aut reparāda collapsa, aut si h̄c minus poteris pro voto, conseruanda quæ adhuc integra sunt: istic age principē. Ornatisse præsul. Obstrue (inquit) viam hæreticorū pestilentia, ne in gregem tuū inuadat. Nulla re auorum totiusq; sanguinis tui religione, quæ per totū orbem Gallicū magna cū laude nominis vestri celebratur, splendidius referes, quam cū pro ecclesia religioneq; Christiana defudabis. Vale princeps illustrissime, ac præsul dignissime.

Lutetiæ calendis Iunii.